

NEM LÁTHAT BÁR E FÖLDI SZEM

Nem láthat bár e földi szem,
Jézus tiéd vagyok.
Bár arcod felhő rejti el,
Mégis felém, ragyog.

Fülem nem hallja hangodat,
Mégis beszélsz velem.
S boldogságot csupán az ad,
Ha szódat érthetem.

Képed betölti lelkemet,
Utam bármerre visz.
Tudom, hogy szent kezéd vezet,
Ha ezt nem látom is.

Elzengni, hogy mi vagy nekem,
Ó, nincsen arra szó.
Most hitből áll csak életem,
S mégis mindez való.

De majd a felhő felszakad,
Mely most még rejteget.
És színről színre áldalak,
Hogy nálad élhetek.

Forrás: www.keresztenydalok.hu